

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 4. Gratiæfideles nos esse oportet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Martius.

*Loquere Do-
mine, quia
audit servus
tuus. 1 Reg.
30. 10. 9.*

plicijs crudeliore. Non cessa loqui Domine; nam servus tuus audire te denique cupit. Non cessa me quærere; probe enim sentio, gratiam tuam paulatim Dominium in cor meum auspiciari, meque sincere ab erroribus meis ad te redire velle.

II. Gratia pretium est sanguinis ipsius Hominis DEI, id est, fructus mortis ipsius. Si ea pretium est sanguinis DEI, quantum non valet? quanti eam æstimare non debemus? si fructus est cruciatum, & mortis eius, quantæ non erit virtutis? quantam curam adhibere non debemus, ut eâ bene utamur? gratiæ infidelem esse, eique resistere, est, ut ait Apostolus, sanguinem Christi pedibus conculcare. Quanta prophanatio! Nonne & ego hujus sum particeps? possumne hujus sceleris me reum sine horrore agnoscere? hoc est virtutem Crucis ipsius veluti nihilum aspernari. Quàm abominanda ingratiæ mentis noxa! annon sanguis iste pessumdatus, altius, quàm sanguis Abelis, clamabit? non ad flagitandam Misericordiam; quod tamen fecisset, si debito eum honore affecissemus! sed ad vindictam in prophanatores suos provocandam. Si ego de horum numero sum, an non tremere debeo? si principium salutis, & spei nostræ fundamentum, dam-

na-

nationis nostræ fit occasio, & perditionis Martius.
nostræ instrumentum, ubi in posterum asy-
lum quæremus?

III. Gratia omnium meritorum nost-
rorum Principium est, omnium virtutum
nostrarum origo; æternæ nostræ felicitatis
semen. Si gratiæ fidelis sum, non sunt
merita, quæ congerere non possim; non
virtutes, quas obrinere non possim; non
certitudo Beatitudinis sempiternæ,
quam polliceri mihi non possim. Sed
contemnere gratiam, est virtutem con-
temnere, vel deserere; gratiæ infidelem
esse, est, unico medio immensos merito-
rum Thesauros cumulandi, semetip-
sum privare; gratiæ resistere, est spe fel-
citatæ æternæ se abdicare. Heu me! si
virtutem desero, si curam merita cogendi
negligo in crebris occasionibus, quas ha-
beo; si nuntium remitto felicitati æternæ;
cujus certum pignus est gratia; quis esse
possum, nisi sceleratus, miser, reprobatus?
Omnia bona cum gratia mihi obveniunt;
eaque à me recedente bona omnia rece-
dunt.

*Frequenter à Deo pete ipsius gratiam, non ni-
si petendo obtinendam; sed fideliter ijs, quas ac-
ceperis, respondendo, habilem te redde ad ma-
jores obtinendas.*

N 4

Quan

Martius.

Quanto putatis deteriora mereri supplicia, qui filium DEI conculcaverit, & sanguinem Testamenti pollutum duxerit, In quo sanctificatus est, & spiritui gratiæ contumeliam fecerit? *Hebr. 10. v. 19.*

Ut acquiescamus salutiferæ inspirationi, nostræ potestatis est; ut adipiscamur, quod acquiescendo cupimus, divini est muneris. *Aug.*

DIES V.

De peccato Mortali

De Vindicta, quam Deus de eo sumit.

I.

CÆlum, & infernus conspirant, ut nobis odium, quo DEUS in peccatum fertur, ostendant per vindictas, quas de eo exegit. Cælum quidem per modum, quo angelos rebelles à se repulit. Infernus per tormenta, quæ tot miseris ob unicum peccatum Mortale inflixit. Multitudo ferè innumera Angelorum, Creaturarum perfectissimarum in infernum nempe in infelicitatem infinitam & sempiternam, à DEO infinite justo, infinite Misericorde præcipitatarum, ob unicum duntaxat peccatum solâ